

[Arnth Jensen.]

I hvert Fald efter baade det ærede Medlem Hr. Steens Udtalelser ved første Behandling og den Stilling, Det konservative Folkeparti indtager, maa den Slutning, man kan drage, være den, at de med Glæde stemmer for det af vort Parti stillede Forslag.

Westermann: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Hasle, grundet paa Sygdom har været forhindret i at deltage i de afsluttende Forhandlinger i Udvalget, skal jeg paa mit Partis Vegne ved denne anden Behandling fremsætte nogle Bemærkninger vedrørende Lovforslaget.

De Forhaabninger, som det ærede Medlem Hr. Hasle ved Sagens første Behandling kunde give Udtryk i sin Tale, at man skulde naa et Resultat af Forhandlingerne i Udvalget, er desværre ikke gaaet i Opfyldelse. Jeg kan sige, at fra vor Side mødte vi med god Vilje til at naa et Resultat, men vi mødte ikke nogen Lydhørhed for de Ønsker, som vi maatte anse for nødvendige at faa gennemført, for at Loven overhovedet skulde naa det Formaal, som er angivet saavel af den højtærede Minister som af Ordførerne for Regeringspartierne. Efter det, der er sket i Udvalget, og den blanke Afvisning, vi har faaet af de afgørende Ønsker, vi har fremført, mener vi ikke, at vi har nogen Grund til at bebrejde os selv Udfaldet af de Forhandlinger, der har fundet Sted.

Som den Betænkning, der er afgivet af det konservative Mindretal, viser, er vi principielt Tilhængere af fri Næring i Biografteaterdriften. Vi har ment, og det er ogsaa blevet udtalt fra denne Talerstol ved Sagens første Behandling, at det frie Initiativ skal frit kunne udfolde sig, og som det ærede Medlem Hr. Hasle ogsaa sagde: Vi har mere Tiltro til privat Drift end til Statsdrift; den Form, Biografteaternæringen kommer ind under, de Forhold, der er antydet i dette Lovforslag, betegnede det ærede Medlem Hr. Hasle jo som quasi-Statsdrift.

Naar det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen er blevet forbavset ved at læse Avisen sidste Lørdag og refererer nogle Udtalelser der, som tillægges mig, vil jeg straks sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke udtalt noget som helst om et Underudvalg. Jeg vil gerne henvise det ærede Medlem til vedrørende Spørgsmaalet, om der har været forhandlet i Underudvalg, at henholde sig til Formanden for det paagældende Udvalg, idet jeg ikke mener

mig beføjet til at udtale mig om dette, og heller ikke har gjort det over for „Berlingske Tidende“, som om noget saadant maa have sin Viden fra anden Side.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen næsten bebrejdede os derefter, at vi har taget dette Standpunkt med fri Næring, og vil hævde, at han er den første, der har anbefalet dette. Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem gaar rundt med den Fjer i Hatten, og han skal faa Lov til at vifte saa meget med den, han vil. Vi har kun sagt — og det har vi sagt ved første Behandling og i Udvalget, saa det ærede Medlem burde vide det, hvis han har været til Stede i de Udvalgmøder —, at vi principielt var Tilhængere af fri Næring, men at vi over for det Lovforslag, som forelaa her, og som vi ansaa for skadeligt saavel af Hensyn til Produktionen af dansk Films som af Hensyn til hele Filmsfremvisningen herhjemme, og med de Magtforhold, der nu engang er her i Rigsdagen, har ønsket at faa det bedst mulige ud af det og derfor er gaaet ind i et Samarbejde paa den af Regeringspartierne angivne Linie.

Til Spørgsmaalet fri Næring vil jeg sige, at vi nærer ikke nogen Tvivl om, at der ad Lovgivningens Vej kan skabes tilstrækkelig Sikkerhed imod Misbrug af den frie Næring og de Farer, der kunde true derigennem. De ærede Ordførere saavel for Socialdemokraterne som for de Radikale har jo ved Sagens første Behandling her i Tinget udpenslet nogle forfærdelige Skræmebilleder, som de dog ikke nærmere motiverede. Vi har, saaledes som Forholdene ligger ved den Omtændighed, at vi igennem en lang Aarrække herhjemme har haft et Bevillingssystem, erkendt, at i det Øjeblik vi skal overgaa til fri Næring, maa det være rimeligt, at der gives de nuværende Bevillingshavere en rimelig og lang Overgangstid, og at der ogsaa lovmæssigt træffes en Ordning for denne Overgangsperiode.

Vi ønsker at betone, at under fri Næring vil der fuldt saa vel som under Bevillingssystemet være Plads for og Trang til en øget, kulturelt og kunstnerisk højnet, dansk Filmsproduktion. En saadan vil være efterspurgt saavel under det ene som under det andet System, det har vi allerede nu tilstrækkelig Erfaring for.

Hvad endelig Filmsfremvisningens Standard angaar, kan denne formentlig kun højnes ved en fri Konkurrence, hvor det lodligere altid vil skyde det mindre lodige ud. Ogsaa det er en Erfaring, som vi har fra de mange Aar, hvor vi har set Biografteaternæring under de nuværende Forhold.